

Na Svätú a veľkú stredu ustanovili svätí Otcovia konať pamiatku ženy – hriešnice, ktorá pomazala Pána myrom. Stalo sa tak totiž pred jeho spasiteľným utrpením.

Keď Ježiš vstúpil do Jeruzalema a bol v dome Šimona Malomocného, pristúpila k nemu žena a vyliala mu na hlavu ono drahocenné myro. Stalo sa tak preto, aby sa podľa slov Spasiteľa všade a všetkým hovorilo o tomto láskavom skutku. Kde nabrala toľko odvahy, že prišla? Predvídala Kristovo utrpenie za všetkých. No najmä teraz, keď videla, ako vstupuje do domu malomocného, ktorého ako nečistého zákon prikazoval vylúčiť zo spoločnosti. Žena si pomyslela, že ak (Ježiš) vyliečil jeho malomocenstvo, potom uzdraví aj jej duševný neduh. Keď (Ježiš) stoloval pri večeri, vyliala mu na hlavu myro v hodnote tristo denárov, čo je šesťdesiat asov, desať mincí, tri strieborné. Učeníci jej to vyčítali a najmä Judáš Iškariotský. Ale Kristus sa jej zastal, aby jej neprekážali v dobrom úmysle. Pripomenul im svoj pohreb, čím chcel Judáša odvrátiť od zrady. Ženu však vyzdvihol, aby sa všade po celej zemi ohlasovalo jej dobré dielo.

Kriste Bože, ty si bol pomazaný duchovným myrom, oslobod' nás od útočiacich vášní a zmiluj sa nad nami, lebo ty jediný si svätý a milujúci ľudí. Amen.

Synaxár